

PODSTAWY PRAWNE

Dz.U. 2002 Nr 130 poz. 1112

USTAWA

z dnia 3 lipca 2002 r.

Prawo lotnicze

DZIAŁ XI

Odpowiedzialność cywilna

Rozdział 1

Odpowiedzialność za szkody spowodowane przez ruch statków powietrznych

Rozdział 3

Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej

Art. 209. 1. Przewoźnicy lotniczy i użytkownicy statków powietrznych są obowiązani do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z prowadzoną przez nich działalnością lotniczą zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 785/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia w odniesieniu do przewoźników lotniczych i operatorów statków powietrznych (Dz. Urz. UE L 138 z 30.04.2004, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 8, str. 160), z zastrzeżeniem przepisów wydanych na podstawie art. 33 ust. 2.

2. W przypadku niehandlowej eksploatacji statków powietrznych o maksymalnej masie startowej (MTOM) nieprzekraczającej 2700 kg minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w odniesieniu do każdego pojedynczego pasażera w ramach jednego lotu z tytułu jednego zdarzenia, którego skutki są objęte ubezpieczeniem, z zastrzeżeniem przepisów wydanych na podstawie art. 33 ust. 2, wynosi równowartość 100 000 SDR.

3. Przewoźnicy lotniczy są obowiązani do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody spowodowane opóźnieniem w przewozie pasażerów, bagażu lub towarów.

4. Przewoźnicy lotniczy są obowiązani do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w przewozie lotniczym poczty, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty.

5. Przedsiębiorcy wykonujący obsługę naziemną oraz instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej są obowiązani do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z prowadzoną przez siebie działalnością lotniczą.

6. Spełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w ust. 1–5, ustala się na podstawie polisy lub innego ©Kancelaria Sejmu s. 244/326 ,2017-02-17 dokumentu ubezpieczenia, potwierdzającego zawarcie umowy tego ubezpieczenia, wystawionego ubezpieczającemu przez zakład ubezpieczeń.

7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, po zasięgnięciu opinii podmiotów, o których mowa w ust. 5, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 3–5, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanej działalności oraz zakres realizowanych zadań.

DZIAŁ XIa

Administracyjne kary pieniężne

Art. 209o. 1. Użytkownik statku powietrznego niebędący przewoźnikiem lotniczym, który nie zawarł umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o której mowa w art. 209 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości 0,25% minimalnej sumy ubezpieczenia.

2. Podmiot, o którym mowa w art. 209 ust. 3–5, który nie zawarł umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, podlega karze pieniężnej w wysokości 0,25% minimalnej sumy ubezpieczenia.

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 785/2004 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 21 kwietnia 2004 r.

w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia w odniesieniu do przewoźników
lotniczych i operatorów statków powietrznych

Artykuł 7

Ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej wobec osób trzecich

1. W zakresie odpowiedzialności cywilnej wobec osób trzecich, minimalne ubezpieczenie w razie wypadku każdego ze statków powietrznych, wynosi:

Kategorie	MTOW (kg)	Minimalne ubezpieczenie (w milionach SDR)
1	<500	0,75
2	<1 000	1,5
3	<2 700	3
4	<6 000	7
5	<12 000	18
6	<25 000	80
7	<50 000	150
8	<200 000	300
9	<500 000	500
10	>500 000	700

W zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wobec pasażera mamy do czynienia z dwoma uwarunkowaniami kształtującymi minimalne sumy ubezpieczenia.

Pierwszym z nich jest MTOW, które dzieli statki powietrzne na dwie kategorie. Granicą podziału jest MTOW = 2 700 kg. Każdy użytkownik statku powietrznego z masą powyżej 2 700 kg musi zawrzeć umowę ubezpieczenia „OC pasażera” na kwotę nie niższą niż 250 000 SDR.

Użytkownicy statków powietrznych z MTOW poniżej 2 700 kg mogą zawrzeć umowę ubezpieczenia na sumę 100 000 SDR pod warunkiem, że statek powietrzny wykonuje operacje niehandlowe, i loty wykonywane są na terenie RP.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA TRANSPORTU**

z dnia 7 grudnia 2006 r.

**zmieniające rozporządzenie w sprawie wymagań dotyczących ubezpieczenia od
odpowiedzialności cywilnej użytkowników statków powietrznych, przewoźników i
innych przedsiębiorców prowadzących działalność lotniczą**

(Dz. U. z dnia 22 grudnia 2006 r.)

5) § 11 otrzymuje brzmienie:

"§ 11. Minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia OC użytkownika statku powietrznego wykonującego loty niehandlowe przy użyciu statku powietrznego o maksymalnej masie nieprzekraczającej 2.700 kg w odniesieniu do każdego pojedynczego pasażera w ramach jednego lotu z tytułu jednego zdarzenia, którego skutki są objęte ubezpieczeniem, wynosi równowartość w złotych kwoty 100.000 SDR.";

Dz.U. 2010 Nr 127 poz. 857

USTAWA

z dnia 25 czerwca 2010 r.

o sporcie

Art. 38. 1. Zawodnik uczestniczący we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez polski związek sportowy oraz zawodnik kadry narodowej podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu od następstw nieszczęśliwych wypadków w uprawianym sporcie.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa na klubie sportowym będącym członkiem polskiego związku sportowego, a w przypadku zawodnika kadry narodowej – na polskim związku sportowym.